

مزدور اوبادار

يومزدوربډای ته وویل باداره زه هم نه یمه بې موره اوبې پلاره
سپک مې مه گڼه زه تاغوندي انسان یم په جوړښت او پيداوښت کې ټاپه شان یم
ته هم ماغوندي لغړې زېږېدلی اوله ماڅخه دې زیات نه دی کوم غړی
اوس په مال ددې دنیا باندې غره یې داگنې چې گنې ماڅخه کره یې
زه هم تاغوندي اړتیا لرم جاموته کوردرملوته ډوډۍ څښاک او خوړوته
ستا دژوند دارنگیني زماخوله ده ستاژوندون گوره زما دکار صله ده
دازما دلاس تباکې ستاژوندون دی اوداټول زما په زیار باندې مرهون دی
ستاخواړه دي ټول زما دلاس کرلي اوکالي دې مارېشلي ما اوبدلي
ستادرانه پېټي زما په اوږوباردي دمزدورپه شاربونه دباداردي
دادرانه گېډي دغره زما په شاي ستادکور داسپین اوسره زما په شاي
ستا په کورکاله کې هره ورځ اختړدی هرېجی دې نازولی بختوردی
ستا کارونه دي ټول ماته راپه غاړه ته زما د زیارگټلو باندې ویاړه
ستامانی زما خوړلو باندې ودانه کبرجنه کرکه مه کوه له مانه
ستارگی ډېرو خوړو باندې خراب وي اوزه وړی یمه ژوندمې اضطراب وي
دسترخوان دې په خوړو باندې رنگین وي ستاپه کورکې توره شپه هم ماسپینين وي
ستاژوندون درنگینيولوی بازاردی مهیادرتنه هرشی کتارکتاردی
دجامواودخوړودي حساب نشته ستاپه کورکې هرڅه ښه دي خراب نشته
راشه ووينه زما دژوند ناخوالې چې خبرشې لږزماله شاپې خالي
زما توره کوټه توره لکه شپه ده اوکټوه مې نسکوره سرچپه ده
زما کورکې نه اختراونه برات شته فقط ستادکور شلېدلي مات رامات شته
دې زما خړې جونگړې ته خوراشه زما اوبشکو اسوبلوسره اشناشه

په دې خړو خاورو ماکړه لږ تم شه   په دې خړو خړو مادو خړ حرم شه
 دازمادکوړېچي سپېره مخونه   نن لږوگوره زمادکوړ غمونه
 نه په پېښو لري بوټان نه يې خپلۍ شته   نه يې روغې جامې شته نه يې خولۍ شته
 يو وړوکی النګۍ به هم پکې وي   له ژړانه به يې سترگې ټکې سرې وي
 په پاپلوبيه پښې ابله راروان وي   يوشلېدلی خړ کميس به يې په ځان وي
 دسوکرک به يې په لاس سپړه کتره وي   نه به پياز اونه به گوړه ورسره وي
 ستادزوی ښکلو جاموته به پسڅېرې   په ماشوم زړه به يې څه څه راتېرېرې
 زمازوی هم ستادزوی غونډې ماشوم دی   دېې وزلي پلارېچي دی او محروم دی
 دازمابه څه احساس وي راته وايه   اوبچي به مې څه اندکوي له ورايه
 دوسته لاېشه بې وزلانوکره ورشه   دېې وزلو زړونه وسپړه خبرشه

عبدالرحيم مسلم دوست